

Jo Nesbo

ΔΙΕΘΝΕΣ ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ

Ο βασιλιάς
της σκανδιναβικής
αστυνομικής
λογοτεχνίας.

Los Angeles Times

Ο κοκκινοψαίμης

Από τον συγγραφέα των μπεστ σέλερ
με πρωταγωνιστή τον επιθεωρητή Χάρι Χόλε

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Σταθμός διοδίων Άλναμπρι

Ένα γκριζο πουλί πέρασε στιγμιαία μπροστά απ' το οπτικό πεδίο του Χάρι. Εκείνος χτυπούσε νευρικά τα δάχτυλά του στο τιμόνι. Σταματημένος χρόνος. Χθες το βράδυ στην τηλεόραση κάποιος μιλούσε για τον «σταματημένο χρόνο». Αυτό εδώ τώρα ήταν σταματημένος χρόνος. Όπως την παραμονή της Πρωτοχρονιάς πριν έρθει ο Αϊ-Βασίλης. Ή όπως όταν κάθεται στην ηλεκτρική καρέκλα πριν ανεβάσουν τον διακόπτη του ρεύματος.

Τώρα χτυπούσε πιο δυνατά τα δάχτυλά του.

Είχαν παρκάρει στον ανοιχτό χώρο πίσω από το κουβούκλιο των διοδίων. Η Έλεν δυνάμωσε λίγο το ραδιόφωνο. Ο εκφωνητής μιλούσε με επισημότητα και σοβαρότητα.

«Το αεροπλάνο προσγειώθηκε πριν από πενήντα λεπτά και στις 6.38 π.μ. ακριβώς ο πρόεδρος πάτησε το πόδι του στο νορβηγικό έδαφος. Τον υποδέχτηκε ο δήμαρχος του Ουλενσάκερ. Είναι μια υπέροχη φθινοπωρινή μέρα εδώ στο Όσλο: ένα εξάισιο νορβηγικό σκηνικό γι' αυτή τη διάσκεψη κορυφής. Ας ξανακούσουμε όμως τι δήλωσε ο πρόεδρος στη συνέντευξη τύπου πριν από μισή ώρα περίπου».

Ήταν κιόλας η τρίτη φορά. Κι ο Χάρι είδε άλλη μια φορά τη διμοιρία των δημοσιογράφων να στριμώνχεται ουρλιάζοντας πάνω στο κιγκλίδωμα. Οι άντρες με τα γκριζα κοστούμια από την άλλη πλευρά, προσπαθώντας, με μισή καρδιά ομολογουμέ-

νωσ, να μη μοιάζουν τόσο πολύ με πράκτορες της Μυστικής Υπηρεσίας, σήκωσαν λίγο τους ώμους τους, μετά τους άφησαν πάλι να πέσουν ερευνώντας με το βλέμμα τους το πλήθος, έλεγξαν για δωδέκατη φορά αν τ' ακουστικά τους είναι στη θέση τους, εξέτασαν το πλήθος, σταμάτησαν για μια στιγμή σ' έναν φωτογράφο, του οποίου ο τηλεφακός ήταν κάπως υπερβολικά μακρύς, συνέχισαν να εξετάζουν, έλεγξαν για δέκατη τρίτη φορά αν τ' ακουστικά τους ήταν στη θέση τους. Κάποιος καλωσόρισε τον πρόεδρο στ' αγγλικά, όλα πάνε μια χαρά. Ύστερα ένας οξύς ήχος από κάποιο μικρόφωνο.

«Καταρχήν, επιτρέψτε μου να πω ότι χαίρομαι πολύ που βρίσκομαι εδώ...» δήλωσε για τέταρτη φορά ο πρόεδρος με βραχνή, έντονη αμερικάνικη προφορά.

«Κάπου διάβασα πως ένας διάσημος αμερικανός ψυχολόγος θεωρεί ότι ο πρόεδρος έχει ΔΠΠ» είπε η Έλεν.

«ΔΠΠ;»

«Διαταραχή Πολλαπλής Προσωπικότητας. Δόκτωρ Τζέκιλ και κύριος Χάιντ. Ο ψυχολόγος πίστευε πως η φυσιολογική του προσωπικότητα δεν αντιλαμβάνόταν ότι η άλλη, το κτήνος του σεξ, είχε σχέσεις με όλες εκείνες τις γυναίκες. Και γι' αυτό κανένα δικαστήριο δεν θα μπορούσε να τον κατηγορήσει ότι έδωσε ψευδή κατάθεση σχετικά μ' αυτό».

«Χριστέ μου» είπε ο Χάρι, κοιτάζοντας προς το ελικόπτερο που πετούσε αργά ψηλά πάνω απ' τα κεφάλια τους.

Στο ραδιόφωνο κάποιος που μιλούσε με νορβηγική προφορά ρώτησε: «Κύριε πρόεδρε, αυτή είναι η τέταρτη επίσκεψη εν ενεργεία προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών στη Νορβηγία. Πώς αισθάνεστε;».

Παύση.

«Είναι πολύ ευχάριστο που βρίσκομαι πάλι εδώ. Και θεωρώ ακόμα σημαντικότερο το ενδεχόμενο να συναντηθούν εδώ οι ηγέτες του ισραηλινού κράτους και του παλαιστινιακού λαού. Το κλειδί για...»

«Θυμάστε τίποτε από την προηγούμενή σας επίσκεψη στη Νορβηγία, κύριε πρόεδρε;»

«Ναι, φυσικά. Στις σημερινές συνομιλίες ελπίζω να μπορέσουμε...»

«Ποια είναι η συμβολή του Όσλο και της Νορβηγίας στη διεθνή ειρήνη, κύριε πρόεδρε;»

«Η Νορβηγία έχει διαδραματίσει έναν πολύ σημαντικό ρόλο».

Μια φωνή χωρίς νορβηγική προφορά: «Ποια συγκεκριμένα αποτελέσματα θεωρεί ο πρόεδρος ρεαλιστικά;».

Η μαγνητοφωνημένη συνομιλία διακόπηκε και ανέλαβε να συνεχίσει κάποιος μέσα απ' το στούντιο.

«Ακούσαμε τον πρόεδρο να δηλώνει πως η Νορβηγία είχε έναν καθοριστικό ρόλο στην... εεε, ειρηνευτική διαδικασία στη Μέση Ανατολή. Αυτή τη στιγμή ο πρόεδρος κατευθύνεται προς...»

Ο Χάρι γρύλισε κι έκλεισε το ραδιόφωνο. «Μα τι γίνεται επιτέλους με αυτή τη χώρα, ρε Έλεν;»

Εκείνη ανασήκωσε τους ώμους της.

«Πέρασαν τη Θέση 27» ακούστηκε ο ασύρματος από το ταμπλό.

Την κοίταξε.

«Είναι όλοι στις θέσεις τους κι έτοιμοι;» ρώτησε.

Του έγνεψε καταφατικά.

«Ξεκινάμε λοιπόν» της είπε. Εκείνη έκανε έναν μορφασμό. Ήταν η πέμπτη φορά που έλεγε το ίδιο πράγμα από την ώρα που η πομπή ξεκίνησε απ' το αεροδρόμιο Γκαρντεμούεν. Αποκεί που είχαν παρκάρι μπορούσαν να δουν τον άδειο αυτοκινητόδρομο να απλώνεται από τον σταθμό διοδίων ως το Τρόστερουντ και το Φιρίσετ. Το γαλάζιο φως στην οροφή του αυτοκινήτου περιστρεφόταν αργά. Ο Χάρι κατέβασε το παράθυρό του για να βγάλει έξω το χέρι και να ξεκολλήσει ένα ξερό κίτρινο φύλλο που είχε σκαλώσει κάτω από τον υαλοκαθαριστήρα.

«Ένας κοκκινολαίμης» είπε η Έλεν, δείχνοντας με το χέρι της. «Σπάνια βλέπεις κοκκινολαίμη τόσο αργά το φθινόπωρο».

«Πού είναι;»

«Να, εκεί. Στη σκεπή των διοδίων».

Χαμήλωσε λίγο το κεφάλι του και κοίταξε προσεκτικά μέσα από το παρμπρίζ.

«Α, ναι. Όστε αυτός είναι ο κοκκινολαίμης;»

«Ναι. Φαντάζομαι όμως ότι δεν θα μπορείς να τον ξεχωρίσεις από μια κοκκινότσιχλα, ε;»

«Ακριβώς». Σκίασε με το χέρι τα μάτια του. Λες να αυξανόταν η μυωπία του;

«Είναι σπάνιο πουλί ο κοκκινολαίμης» είπε η Έλεν, βιδώνοντας το καπάκι του θερμός.

«Σοβαρά;»

«Οι ενενήντα στους εκατό μεταναστεύουν νότια. Πολύ λίγοι, όπως πάντα, το ρισκάρουν και παραμένουν εδώ».

«Όπως πάντα;»

Κι άλλα παράσιτα στον ασύρματο: «Θέση 62 προς Αρχηγείο. Υπάρχει ένα άγνωστο αυτοκίνητο παρκαρισμένο πλάι στον δρόμο διακόσια μέτρα πριν από τη στροφή για Λόρενσκουγκ».

Μια βαθιά φωνή με προφορά απ' το Μπέργκεν απάντησε από το αρχηγείο: «Ένα λεπτό, 62. Το ψάχνουμε».

Σιωπή.

«Τσεκάρισες τις τουαλέτες;» ρώτησε ο Χάρι, νεύοντας προς ένα πρατήριο Esso.

«Ναι, δεν υπάρχει ούτε πελάτης ούτε υπάλληλος μες στο βενζινάδικο. Μόνο ο ιδιοκτήτης είναι μέσα. Τον έχουμε κλειδώσει στο γραφείο του».

«Και τα διόδια, έτσι;»

«Τσεκαρισμένα. Χαλάρωσε, Χάρι, τα πάντα έχουν ελεγχθεί. Ναι, όσα πουλιά μένουν το κάνουν με την ελπίδα ότι θα είναι ήπιος ο χειμώνας. Και μπορεί να είναι έτσι, αν όμως κάνουν λάθος πεθαίνουν. Γιατί όμως, αναρωτιέται κανείς, να μην πάνε

στον νότο κι αυτά; Είναι απλώς πιο τεμπέλικα από τ' άλλα αυτά τα πουλιά που μένουν;»

Ο Χάρι κοίταξε από τον καθρέφτη του και είδε τους φύλακες στις δύο πλευρές της γέφυρας του σιδηροδρόμου. Ντυμένοι στα μαύρα, με κράνη και αυτόματα όπλα ΜΡ5 να κρέμονται απ' τον ώμο τους. Ακόμα κι αποκεί που ήταν μπορούσε να διακρίνει την ένταση στη στάση του σώματός τους.

«Το ζήτημα είναι πως, αν ο χειμώνας είναι ήπιος, μπορούν να διαλέξουν τις καλύτερες φωλιές προτού ακόμη επιστρέψουν τα άλλα» είπε η Έλεν, καθώς προσπαθούσε να στριμώξει το θερμός μες στο ήδη γεμάτο ντουλαπάκι του αυτοκινήτου. «Πρόκειται, βλέπεις, για υπολογισμένο ρίσκο. Ή θα γελάν και τ' αυτιά σου μετά ή θα 'σαι χωμένος βαθιά μες στα σκατά. Ή το ρισκάρεις ή όχι. Αν το ρισκάρεις, μπορεί να πέσεις καμιά νύχτα ξεπαγιασμένος απ' το κλαδάκι σου και να μην ξεπαγώσεις μέχρι την άνοιξη. Αν δειλιάσεις, μπορεί να μη βρίσκεις μέρος για τη φωλιά σου όταν γυρίσεις με το καλό. Αυτό είναι, όπως πάντα, το αιώνιο δίλημμα που έχεις ν' αντιμετωπίσεις».

«Έχεις φορέσει αλεξίσφαιρο γιλέκο, έτσι;» Ο Χάρι γύρισε για να κοιτάξει μόνος του. «Φοράς ή δεν φοράς;»

Αντί γι' άλλη απάντηση, η Έλεν χτύπησε με το χέρι της το στήθος της.

«Ελαφρύ;»

Του έγνεψε καταφατικά.

«Γαμώ το κέρατό μου, Έλεν! Έδωσα εντολή να φορέσουν όλοι βαριά θωράκιση. Όχι αυτά τα γιλέκα του Μίκι Μάους».

«Ξέρεις τι χρησιμοποιούν οι τύποι της Μυστικής Υπηρεσίας;»

«Άσε με να μαντέψω. Ελαφριά θωράκιση;»

«Σωστά».

«Ξέρεις για ποιο πράγμα δεν μου καίγεται καρφί;»

«Άσε με να μαντέψω. Για τη Μυστική Υπηρεσία;»

«Σωστά».

Γέλασε. Ο Χάρι κατόρθωσε να χαμογελάσει λίγο κι αυτός. Παράσιτα ακούστηκαν στον ασύρματο.

«Αρχηγείο προς Θέση 62. Η Μυστική Υπηρεσία αναφέρει πως το παρκαρισμένο αυτοκίνητο στη στροφή για το Λόρεν-σκουγκ είναι δικό τους».

«Θέση 62. Μήνυμα ελήφθη».

«Βλέπεις» είπε ο Χάρι, κοπανώντας νευριασμένος το τιμόνι, «καμία επικοινωνία. Οι τύποι της Μυστικής Υπηρεσίας κάνουν μονίμως του κεφαλιού τους. Τι σκατά κάνει αυτό το αυτοκίνητο εκεί πέρα χωρίς να το ξέρουμε εμείς; Ε;».

«Ελέγχουν αν εμείς κάνουμε καλά τη δουλειά μας».

«Σύμφωνα πάντα με τις οδηγίες που αυτοί μας έδωσαν».

«Θα έχεις την ευκαιρία να πάρεις κι εσύ κάποιες αποφάσεις, σταμάτα λοιπόν να γκρινιάζεις» είπε. «Και σταμάτα επιτέλους να κοπανάς έτσι το τιμόνι».

Τα χέρια του Χάρι υπάκουα βρέθηκαν πάνω στα πόδια του. Του χαμογέλασε κι εκείνος άφησε έναν βαθύ αναστεναγμό: «Ναι, ναι, ναι».

Τα δάχτυλά του ψηλάφισαν τη λαβή του υπηρεσιακού του περιστροφου, ήταν ένα τριανταοχτάρι Smith & Wesson, εξάσφαιρο. Στη ζώνη του κουβαλούσε δύο επιπλέον γεμιστήρες, με έξι σφαίρες μέσα ο καθένας. Χτύπησε απαλά το περιστροφό του, ξέροντας πως, στην πραγματικότητα, δεν του επιτρεπόταν να κουβαλάει μαζί του όπλο. Ίσως στ' αλήθεια να είχε τελικά μυωπία· είχε αποτύχει, ύστερα από εκείνο το σεμινάριο των σαράντα ωρών του περασμένου χειμώνα, στη δοκιμασία σκοποβολής. Και, παρόλο που αυτό δεν ήταν και τόσο ασυνήθιστο, ήταν η πρώτη φορά που συνέβαινε στον Χάρι και δεν του άρεσε καθόλου. Το μόνο που χρειαζόταν να κάνει ήταν να ξαναπεράσει τη δοκιμασία –πολλοί αναγκάζονταν να το κάνουν τέσσερις και πέντε φορές–, μα για τον ένα ή τον άλλο λόγο ο Χάρι συνεχώς το ανέβαλλε.

Κι άλλα παράσιτα στον ασύρματο: «Πέρασαν το σημείο ελέγχου 28».

«Ένα ακόμα σημείο ελέγχου και μπαίνουν στην περιοχή της αστυνομίας του Ρομερίκε» είπε ο Χάρι. «Το επόμενο είναι του Καριχάουγκεν κι ύστερα εμείς».

«Γιατί δεν τα λένε όπως τα λέγαμε τόσον καιρό; Να λένε απλώς πού βρίσκεται η αυτοκινητοπομπή, αντί για όλους αυτούς τους ηλίθιους αριθμούς» γκρίνιαξε η Έλεν.

«Μάντεψε».

Απάντησαν κι οι δύο με μια φωνή: «Η Μυστική Υπηρεσία!» και γέλασαν.

«Πέρασαν το σημείο ελέγχου 29».

Ο Χάρι κοίταξε το ρολόι του.

«Εντάξει, θα 'ναι εδώ σε τρία λεπτά. Θ' αλλάξω τη συχνότητα του ασύρματου για να πιάνουμε την αστυνομία του Όσλο. Κάνε έναν τελικό έλεγχο».

Η Έλεν έκλεισε τα μάτια για να συγκεντρωθεί κι έφερε στο μυαλό της το ένα μετά το άλλο όλα τα σημεία του ελέγχου. Έβαλε το μικρόφωνο πίσω στη θέση του. «Όλα έτοιμα και στη θέση τους».

«Ευχαριστώ. Φόρεσε το κράνος σου».

«Εεε; Έλα τώρα, Χάρι».

«Άκουσες τι σου είπα».

«Βάλε εσύ το δικό σου!»

«Το δικό μου είναι πολύ μικρό».

Μια νέα φωνή στον ασύρματο. «Πέρασαν το σημείο ελέγχου 1».

«Γαμώτο σου, φέρεσαι μερικές φορές τόσο... αντισεπαραγωγικά». Η Έλεν έβαλε το κράνος στο κεφάλι της, έδεσε το λουρί κάτω από το σαγόνι της και βάλθηκε να κάνει γκριμάτσες στον καθρέφτη του αυτοκινήτου.

«Κι εγώ σ' αγαπάω» είπε ο Χάρι, εξετάζοντας με τα κιάλια τον δρόμο μπροστά τους. «Τους βλέπω».

Στην κορυφή της πλαγιάς που οδηγεί στο Καριχάουγκεν ο ήλιος άστραφτε σαν μέταλλο. Για την ώρα το μόνο που μπορούσε να διακρίνει ο Χάρι ήταν το πρώτο αυτοκίνητο της πο-

μπής, μα ήξερε καλά τη σειρά: έξι μηχανές από το τμήμα συνοδείας της Νορβηγικής Αστυνομίας, δύο νορβηγικά αυτοκίνητα συνοδείας, ένα αυτοκίνητο της Μυστικής Υπηρεσίας, ύστερα δύο πανομοιότυπες Cadillac Fleetwoods (τα ειδικά αυτοκίνητα της Μυστικής Υπηρεσίας που έρχονταν απευθείας από τις ΗΠΑ) και ο πρόεδρος να κάθεται σε ένα από αυτά. Σε ποιο από τα δύο κανείς δεν ήξερε. Ή ίσως να καθόταν και στα δύο, σκέφτηκε ο Χάρι. Ένα για τον Τζέκιλ κι ένα για τον Χάιντ. Ύστερα έρχονταν τα μεγαλύτερα οχήματα: ασθενοφόρα, οχήματα τηλεπικοινωνιών και κάμποσα αυτοκίνητα της Μυστικής Υπηρεσίας.

«Όλα φαίνονται μια χαρά» είπε. Τα κιάλια του κινούνταν αργά από τα δεξιά προς τα αριστερά. Η ατμόσφαιρα θάμπωνε πάνω από την άσφαλτο, αν κι ήταν ένα σχετικά δροσερό πρωινό του Νοέμβρη.

Η Έλεν μπορούσε πια να δει κι αυτή το περίγραμμα του πρώτου αυτοκινήτου. Σε τριάντα δευτερόλεπτα θα είχαν περάσει τις μπάρες των διόδων κι η μισή δουλειά τους θα είχε τελειώσει. Και σε δυο μέρες, όταν τα ίδια αυτά αυτοκίνητα θα είχαν περάσει άλλη μια φορά τα διόδια προς την αντίθετη κατεύθυνση, αυτή και ο Χάρι θα μπορούσαν να επιστρέψουν στη συνηθισμένη τους δουλειά. Προτιμούσε χίλιες φορές ν' ασχολείται με πτώματα στο Εγκληματολογικό, να ξυπνάει στις τρεις η ώρα τα ξημερώματα και να κάθεται σ' ένα παγωμένο Volvo με τον τσατισμένο Χάρι, που σήμερα, ήταν ξεκάθαρο, είχε πάρει πολύ σοβαρά το καθήκον που του είχαν αναθέσει.

Με εξαίρεση τη φυσιολογική αναπνοή του Χάρι, απόλυτη ησυχία επικρατούσε μες στο αυτοκίνητο. Σιγουρεύτηκε πως οι ενδεικτικές λυχνίες και των δύο ραδιοφώνων ήταν πράσινες. Η αυτοκινητοπομπή κόντευε πια να φτάσει στις παρυφές του λόφου. Η Έλεν αποφάσισε πως μετά τη δουλειά θα πήγαινε στου

Τορστ και θα τα 'πινε. Ήταν ένας τύπος εκεί με τον οποίο είχαν ανταλλάξει ματιές τις προάλλες· είχε μαύρες μπουκλές και καστανά, ελαφρώς επικίνδυνα μάτια. Αδύνατος. Έμοιαζε λίγο μποέμ, λίγο διανοούμενος. Ίσως...

«Τι στο...»

Ο Χάρι είχε αρπάξει κιόλας το μικρόφωνο. «Κάποιος είναι στον τρίτο θάλαμο διοδίων από τ' αριστερά. Μπορεί να προσδιορίσει κανείς την ταυτότητα αυτού του ατόμου;»

Το ραδιόφωνο απάντησε με παράσιτα και σιωπή, καθώς το βλέμμα της Έλεν έτρεχε από τον ένα θάλαμο στον άλλο στη σειρά. Να τος! Είδε την πλάτη ενός άντρα πίσω απ' το καφέ τζάμι του θαλάμου – σε απόσταση σαράντα πενήντα μέτρων. Η σιλουέτα του ανθρώπου φαινόταν καθαρά στο φως που έπεφτε από πίσω, όπως και η κοντή κάννη με τα σκόπευτρα να εξέχουν πάνω απ' τον ώμο του.

«Όπλο!» κραύγασε. «Κρατάει αυτόματο όπλο».

«Σκατά!» Ο Χάρι άνοιξε την πόρτα του αυτοκινήτου με μια κλοτσιά, κρατήθηκε απ' το πλαίσιο και τινάχτηκε έξω. Η Έλεν κοίταζε προς την αυτοκινητοπομπή. Δεν απείχε πάνω από μερικές εκατοντάδες μέτρα. Ο Χάρι έχωσε το κεφάλι του μες στ' αυτοκίνητο.

«Δεν είναι δικός μας, αλλά μπορεί να είναι της Μυστικής Υπηρεσίας» είπε. «Πάρε το Αρχηγείο». Κρατούσε ήδη το περίστροφό του.

«Χάρι...»

«Τώρα! Και κορνάρισέ μου αν το Αρχηγείο πει ότι είναι δικός τους».

Ο Χάρι άρχισε να τρέχει προς τα διόδια και την πλάτη του κοστούμαρισμένου άντρα. Από την κάννη του, ο Χάρι μάντεψε ότι το όπλο ήταν ούζι. Ο ψυχρός πρωινός αέρας τού έκαιγε τα πνευμόνια.

«Αστυνομία!» φώναξε στα νορβηγικά κι ύστερα στ' αγγλικά.

Καμία αντίδραση. Το χοντρό τζάμι του θαλάμου ήταν κατα-

σκευασμένο έτσι ώστε να εμποδίζει τελείως τον θόρυβο της κυκλοφορίας απέξω.

Ο άντρας είχε στρέψει τώρα το κεφάλι του προς την αυτοκινητοπομπή και ο Χάρι μπορούσε να δει τα σκούρα Ray-Ban που φορούσε. Μυστική Υπηρεσία. Ή κάποιος που ήθελε να δώσει αυτή την εντύπωση.

Είκοσι μέτρα ακόμα.

Πώς κατάφερε να χωθεί μες στον κλειδωμένο θάλαμο αν δεν ήταν δικός τους; Γαμώτο! Ο Χάρι άκουγε κιόλας τις μηχανές. Δεν θα προλάβαινε να φτάσει στον θάλαμο.

Απασφάλισε και σημάδεψε, ευχόμενος ν' ακουστεί το κορνάρισμα και να σπάσει τη γαλήνη του παράξενου τούτου πρωινού μες στον κλειστό αυτοκινητόδρομο, στον οποίο ποτέ του δεν ήθελε ούτε καν να πλησιάσει. Οι εντολές ήταν σαφείς, μα του ήταν αδύνατον να σταματήσει τις σκέψεις του: ελαφριά θωράκιση· καμία επικοινωνία· ρίξ' του, δεν είναι δικό σου το φταίξιμο. Έχει οικογένεια άραγε;

Η αυτοκινητοπομπή πλησίαζε πίσω ακριβώς από τα διόδια, και πλησίαζε γρήγορα. Σε δυο τρία δευτερόλεπτα οι Cadillac θα ήταν δίπλα στους θαλάμους. Με την άκρη του αριστερού του ματιού έπιασε μια κίνηση, ένα μικρό πουλί πέταξε μακριά απ' τη στέγη.

Ή το ρισκάρεις ή όχι... το αιώνιο δίλημμα.

Σκέφτηκε τον χαμηλό λαιμό του γιλέκου και κατέβασε δυο πόντους το όπλο του. Ο θόρυβος των μηχανών ήταν εκκωφαντικός.

[Ένας από τους πιο συναρπαστικούς επιθεωρητές
στη σύγχρονη αστυνομική λογοτεχνία. **]** LIBRARY JOURNAL

1999: Ο Χάρι Χόλε πυροβολεί λόγω παρεξήγησης έναν αμερικανό μουσικό πράκτορα στη διάρκεια της επίσκεψης του προέδρου Κλίντον στη Νορβηγία. Ενώ περιμένει την ταπεινωτική αποπομπή του από το αστυνομικό σώμα, ο Χόλε μετατίθεται στην αντιτρομοκρατική και παίρνει προαγωγή – γίνεται επιθεωρητής. Τον χώνουν σε ένα ανήλιαγο γραφείο και ξεφυλλίζει αναφορές για φαινομενικά ασήμαντες υποθέσεις. Η περίπτωση που πέφτει στα χέρια του όμως έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον: ένας σπάνιος και ασυνήθιστος τύπος όπλου, το οποίο ενδείκνυται για εκτελέσεις, εισάγεται λαθραία στη Νορβηγία. Ακολουθώντας τη διαδρομή του, ο Χάρι θα βρεθεί αντιμέτωπος με τον κόσμο του λαθρεμπορίου όπλων, των νορβηγών Νεοναζί, αλλά και με τη ζοφερότερη πτυχή της νορβηγικής ιστορίας – τη συνεργασία των Νορβηγών με τον Χίτλερ στο Ανατολικό Μέτωπο στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου πολέμου. Παράλληλα ένας δολοφόνος αποφασισμένος να αποδώσει δικαιοσύνη σκορπάει τον θάνατο...

[Αυτό το βιβλίο χρησιμοποιεί τα πάθη του παρόντος για να στηρίξει ένα άκρως ανησυχητικό επιχείρημα: όταν φιμώνουμε την ιστορία, είναι σαν να την προκαλούμε να επαναληφθεί... Ένα καλογραμμένο και πολυεπίπεδο θρίλερ. **]** NEW YORK TIMES BOOK REVIEW

**ΠΩΣ ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ ΟΛΑ; ΠΩΣ Ο ΧΑΡΙ ΧΟΛΕ ΕΓΙΝΕ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ;
ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΠΟΥ ΣΥΣΤΗΣΕ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΟΙΝΟ
ΤΟΝ ΔΗΜΟΦΙΛΕΣΤΕΡΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΗΡΩΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ.**

14 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ
THE NORWEGIAN BOOKSELLERS' PRIZE 2000 / NORWEGIAN BOOK CLUB PRIZE 2000

